

[Formanden]

Rahbæk Møller: spm. nr. S 63

Spm. nr. S 11

Til statsministeren (2/10 87) af:

Jens Thoft (SF):

»Hvorledes agter regeringen at forholde sig til henvendelsen fra Københavns Borgerrepræsentation, der opfordrer regeringen til at sikre, at udenlandske orlogsfartøjer ved flådebesøg i Københavns Havn ikke medfører atomvåben?«

Begrundelse

Danske havne, som modtager fremmede orlogsfartøjer, er gennemgående beliggende midt i bycenteret, sådan som det er tilfældet i f.eks. København, Århus, Ålborg og Frederikshavn. Skulle uheldet derfor indtræffe, vil skaderne blive helt uoverskuelige. Det er kommunalbestyrelsernes ansvar, at der eksisterer de nødvendige beredskabsplaner for uheld inden for kommunernes område. Men atomare uheld forudsætter en beredskabsplanlægning på et helt andet niveau, end kommunerne har økonomiske muligheder for. Det er derfor forståeligt, at stadig flere kommunalbestyrelser opfordrer regeringen til at sikre, at udenlandske orlogsfartøjer ikke medfører atomvåben under besøg i Danmark.

Svar (14/10 87):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Som bekendt er det dansk politik, at der ikke i fremtid kan stationeres atomvåben på dansk område, heller ikke om bord på besøgende skibe. Den danske atomvåbenpolitik er velkendt for vore allierede inden for NATO, og regeringen har ingen grund til at tro, at den ikke respekteres af vore allierede.

Spm. nr. S 17

Til socialministeren (5/10 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage skridt til at hindre, at plejehjemsbeboere tvangsforflyttes?«

Begrundelse

Spørgeren er vidende om, at beboerne på et af Præstøs plejehjem har sendt ministeren en protestskrivelse, fordi beboerne mod egen vilje skal flyttes til et andet af kommunens plejehjem, formentlig og angiveligt med baggrund i kommunens økonomiske forhold.

Spørgeren er også vidende om, at ministeren i sommer udsendte en pressemeddelelse, hvori ministeren, så vidt spørgeren husker, tog afstand fra den slags umyndiggørelse af mennesker og den formynderiske holdning, som en kommune på den måde lægger for dagen. Anledningen dengang var et enkelt menneskes flytning fra Kalundborg til Tornved Kommune.

Denne gang drejer det sig om flere mennesker, der tvangsforflyttes, dog inden for kommunens grænser. Kunne man ikke være så menneskelig at nedlægge plejehjem i takt med naturlig afgang og i forståelse med beboerne? Det er kortsynet at tro, at der spares penge, når man mishandler mennesker på den måde.

Svar (14/10 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Efter bilstandslovens § 79 er det kommunalbestyrelsens ansvar, at kommunen råder over det fornødne antal plejehjemspladser til at kunne dække behovet. Det vil sige, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der træffer beslutning om *oprettelse* og *nedlæggelse* af plejehjem.

Samtidig er det kommunalbestyrelsens eget valg, om pladserne skaffes i kommunens egne plejehjem, i selvejende institutioner, som kommunen har indgået overenskomst med, eller ved lån af pladser i andre kommuner.

Når et plejehjem nedlægges, kan det være hårdt for beboerne at skulle flytte fra et hjem, der måske igennem flere år har været en god ramme om deres liv. Det ville for dem være en ønskeløsning, om de mindre tidssvarende plejehjem kunne afvikles gradvis, så ingen beboere kom til at opleve et uønsket boligskift. Men dette ville nok ofte betyde en dårlig udnyttelse af ressourcerne.

Det er som nævnt kommunalbestyrelsen, der beslutter og nærmere vurderer grundlaget for beslutningen – herunder muligheden for en vis